

Evangelhia zilei de vineri: Pescuirea minunată

„Au aruncat-o deci și nu o mai puteau trage din cauza mulțimii peștilor” (cf. In 21,6). După o noapte de trudă aparent zadarnică, este de ajuns o clipă pentru ca Isus să le dăruiască discipolilor mult mai mult decât ar fi putut spera. Dumnezeu este autorul întregii noastre eficiențe.

Evangelhie (In 21, 1-14)

În acel timp, Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei și li s-a arătat astfel: Erau împreună

Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui.

Simon Petru le-a spus: „Mă duc să pescuiesc”.

Ei i-au zis: „Mergem și noi cu tine”.

Au ieșit și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic. Când era de acum dimineață, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus.

Așadar, Isus le-a zis: „Copii, nu aveți ceva de mâncare?”

I-au răspuns: „Nu!”

Atunci le-a zis: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi”.

Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor.

Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: „E Domnul!”

Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina – pentru că era dezbrăcat – și s-a aruncat în mare. Ceilalți discipoli au venit cu barca – pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți – trăgând cu ei năvodul cu pești. Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, pește pus deasupra și pâine.

Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!”

Atunci, Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal năvodul plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt.

Isus le-a zis: „Veniți și mâncați!”

Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-l întrebe „Tu cine ești?” căci știau că este Domnul.

Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele.

Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor, după ce a înviat din morți.

Comentariu la Evanghelie

Petru și ceilalți discipoli par că s-au ostenit în zadar. După o noapte întreagă de muncă, nu au reușit să prindă nimic. Se face deja ziuă și e vremea să abandoneze osteneala, să strângă uneltele și să aștepte zile mai bune.

Evanghelia nu ne spune nimic despre posibila frustrare și supărare care i-ar fi putut cuprinde pe acești discipoli, dar e ușor de imaginat... nimeni care muncește o noapte

întreagă nu rămâne impasibil în fața unui asemenea eșec.

Totuși, nimic n-a fost în zadar. Poate că acelea au fost minutele cel mai bine investite în meseria de pescar pentru Petru, Toma, Natanael și ceilalți.

Barca se întoarce complet goală prin voința expresă a lui Dumnezeu. Pentru că barca, cu cât este mai goală, cu atât este mai pregătită să primească miracolul generos al lui Cristos înviat. Primii discipoli trebuie să înțeleagă clar că Dumnezeu este cel care oferă. Că ei nu pot face nimic de la ei înșiși... Isus le spusese deja: „Fără Mine nu puteți face nimic” (cf. In 15,5), iar acum le-o amintește într-un mod plastic, concret.

O noapte întreagă de oboseală pentru a obține... nimic. Și este de ajuns să împlinească o indicație simplă a Învățătorului: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și

veți găsi” – pentru ca năvodul să se umple de o sută cincizeci și trei de pești mari.

Și noi trebuie să ne prezentăm cu barca noastră goală. Goală de mândria noastră. Astfel, Dumnezeu nostru Cel Bun Își va revărsa din plin harul Său. E adevărat că a ajunge la o barcă goală presupune, de obicei, osteneli și umilințe. Dar merită.

Photo: Pexels - Sirikul R.

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-vineri-pescuirea-minunata/> (08.08.2025)